

פרק א': פרשנות

1. בחוק זה –

הגדרות

"אדם שהוא פעיל טרור" – אדם שהוא פעיל בביצוע מעשה טרור או מסייע או משדל לביצוע מעשה טרור או אדם הנוטל חלק פעיל בארגון טרור מוכרז כאמור בפסקה (1) להגדרה ארגון טרור מוכרז;

"ארגון טרור" – חבר בני אדם שפועל לביצוע מעשה טרור או במטרה לאפשר או לקדם ביצוע מעשה טרור; לענין זה אין נפקא מינה –

(1) אם חברי הארגון יודעים את זהות החברים האחרים אם לאו;

(2) אם הרכב חברי הארגון קבוע או משתנה;

(3) אם הארגון מבצע גם פעילות חוקית ואם הוא פועל גם למטרות חוקיות;

"ארגון טרור מוכרז" – כל אחד מאלה:

(1) חבר בני אדם שוועדת השרים הכריזה עליו שהוא ארגון טרור לפי סעיף 2;

(2) חבר בני אדם שהממשלה הכריזה עליו שהוא ארגון טרוריסטי לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור, לרבות חבר בני אדם שהממשלה הכריזה עליו כאמור לפני תחילתו של חוק זה;

(3) חבר בני אדם ששר הביטחון הכריז עליו שהוא התאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 84(א)(ב) לתקנות ההגנה (שעת חירום), לרבות חבר בני אדם ששר הביטחון הכריז עליו כאמור לפני תחילתו של חוק זה;

"ועדת שרים" – ועדת שרים לעניני ביטחון לאומי כמשמעותה בסעיף 6 לחוק הממשלה, התשס"א-2001¹;

"חבר בני אדם" – בין שהוא מאוגד ובין שאינו מאוגד;

"חוק איסור הלבנת הון" – חוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000²;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977³;

"מעשה המהווה עבירה" – לרבות מעשה שנעשה או שתוכנן להיעשות מחוץ לישראל, שדיני העונשין של מדינת ישראל אינם חלים לגביו, ובלבד שהמעשה מהווה עבירה הן לפי דיני מדינת ישראל והן לפי דיני המקום שבו נעשה המעשה או דיניה של המדינה שכלפיה, כלפי תושביה או כלפי אזרחיה כוון המעשה;

"מעשה טרור" –

(א) מעשה המהווה עבירה או איום בעשיית מעשה המהווה עבירה אשר נעשה או תוכנן להיעשות כדי להשפיע על ענין מדיני, אידיאולוגי או דתי ומתקיימים בו כל אלה:

(1) הוא נעשה או תוכנן להיעשות במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור או במטרה לכפות על ממשלה או רשות שלטונית אחרת, לרבות ממשלה או רשות

¹ התקבל בכנסת ביום י"ז בטבת התשס"ה (29 בדצמבר 2004); הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 43, מיום כ"א בתמוז התשס"ג (21 ביולי 2003), עמ' 552.

² ס"ח התשס"א, עמ' 168.

³ ס"ח התש"ס, עמ' 293.

⁴ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

שלטונית של מדינה זרה לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה; לענין פסקה זו – ראייה מראש, כאפשרות קרובה לוודאי, כי המעשה או האיום יעוררו פחד או בהלה בציבור כמוה כמטרה לעורר פחד או בהלה בציבור;

(2) המעשה שנעשה או שתוכנן או האיום היה בו –

(א) פגיעה ממשית בגופו של אדם או בחירותו, או העמדת אדם בסכנת מוות או בסכנת חבלה חמורה;

(ב) יצירת סיכון ממשי לבריאותו או לבטיחותו של הציבור;

(ג) פגיעה חמורה ברכוש;

(ד) שיבוש חמור של תשתיות, מערכות או שירותים חיוניים;

(ב) נעשה המעשה או האיום כאמור או תוכנן להיעשות תוך שימוש בנשק כהגדרתו בסעיף 144(ג)1 ו-(3) לחוק העונשין, למעט חלק ואבזר, יראו אותו כמעשה טרור גם אם לא התקיים בו האמור בפסקה (1) של סעיף קטן (א), ואם נעשה או תוכנן להיעשות תוך שימוש בנשק כימי, ביולוגי או רדיואקטיבי, העלול לפי טיבו, לגרום לפגיעה ממשית המונית – גם אם לא התקיים בו האמור בפסקאות (1) ו-(2) לסעיף קטן (א):

“פעולה ברכוש” – הקנייה או קבלה של בעלות או של זכות אחרת ברכוש, בין בתמורה ובין שלא בתמורה, וכן פעולה ברכוש שהיא גיוס, מסירה, קבלה, החזקה, המרה, פעולה בנקאית, השקעה, פעולה בניירות ערך או החזקה בהם, תיווך, מתן או קבלת אשראי, ייבוא, ייצוא או יצירת נאמנות, או ערוב של רכוש טרור עם רכוש אחר גם אם אינו רכוש טרור;

“פקודת מניעת טרור” – פקודת מניעת טרור, התש”ח-1948⁴;

“פקודת מעצר וחפוש” – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], התשכ”ט-1969⁵;

“ציבור” – לרבות חלק מן הציבור, ציבור שאינו בישראל וציבור שאינו ישראלי;

“רכוש” – מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות, לרבות רכוש שהוא תמורתו של רכוש כאמור, וכל רכוש שצמח או שבא מרכוש כאמור או מרווחיו;

“רכוש הקשור לעבירה” – רכוש שנתקיים בו אחד מאלה:

(1) נעברה בו העבירה, שימש לביצוע העבירה, איפשר את ביצוע העבירה או יועד לביצוע העבירה;

(2) הושג במישרין או בעקיפין כשכר ביצוע העבירה, יועד להיות שכר ביצועה או הושג כתוצאה מביצועה;

“רכוש טרור” – כל אחד מאלה:

(1) רכוש של ארגון טרור או של ארגון טרור מוכרז, רכוש המשמש או המיועד לשמש את פעילותו או רכוש המאפשר את פעילותו;

(2) רכוש ששימש, איפשר או קידם ביצוע מעשה טרור, או רכוש שיועד או שהוא מיועד לאחד מאלה;

(3) רכוש שהושג כשכר או כתגמול בעד ביצוע מעשה טרור או כתוצאה מביצועו, או רכוש שיועד או שהוא מיועד להיות שכר או תגמול בעד ביצוע מעשה טרור, והכל במישרין או בעקיפין;

⁴ ע”ר התש”ח, תוס’ א’, עמ’ 73.

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ’ 284.

"תפיסה", לגבי רכוש שהוא זכות – לרבות איסור שימוש בזכות, הגבלת הזכות או התנייתה;
"תקנות ההגנה (שעת חירום)" – תקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

פרק ב': הכרזה על אדם זר שהוא פעיל טרור או על ארגון זר שהוא ארגון טרור בשל קביעה מחוץ לישראל

הכרזה בישראל
על אדם זר שהוא
פעיל טרור או על
ארגון זר שהוא
ארגון טרור בשל
קביעה מחוץ
לישראל

2. (א) (1) נקבע מחוץ לישראל כי אדם זר הוא אדם שהוא פעיל טרור או כי חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור והיה לוועדת השרים יסוד סביר להניח כי אותו אדם זר הוא אדם שהוא פעיל טרור או כי אותו חבר בני אדם זר הוא ארגון טרור, רשאית היא, בכפוף להוראות סעיף קטן (ד)1, להכריז על אותו אדם שהוא פעיל טרור או על אותו חבר בני אדם שהוא ארגון טרור.

(2) לענין פסקה (1) –

"נקבע מחוץ לישראל" – נקבע בידי גורם מוסמך של מדינה זרה בעקבות הליכים שננקטו בה על פי דיניה או נקבע בידי מועצת הביטחון של האומות המאוחדות או בידי מי שהיא הסמיכה לכך;

"זר" – לגבי אדם – אדם שאינו אזרח ישראלי וגם אינו תושב ישראל; לגבי חבר בני אדם – חבר בני אדם שמרכז עסקיו אינו בישראל ואם הוא תאגיד מתקימים בו גם שני אלה: הוא אינו רשום בישראל והשליטה בו אינה בידי תושב ישראל;

"תושב ישראל" – לרבות אדם שמקום מגוריו הוא באזור, והוא אזרח ישראלי או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, ושאלו מקום מגוריו היה בישראל היה בגדר תושב ישראל;

"אזור" – כהגדרתו בחוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשל"ח-1977.

(ב) בכואה להפעיל את הסמכות לפי סעיף קטן (א) לגבי אדם שהוא חבר בארגון טרור שהוכרו לפי סעיף קטן (א) רשאית ועדת השרים לראות בחברותו בארגון כאמור ראייה לכאורה לכך שהוא אדם פעיל טרור.

(ג) הכריזה ועדת השרים על אדם או על חבר בני אדם לפי סעיף קטן (א) ובוטלה קביעת המדינה הזרה או מועצת הביטחון כאמור בסעיף קטן (ג) כי אותו אדם הוא פעיל טרור או כי אותו חבר בני אדם הוא ארגון טרור, תבטל ועדת השרים את הכרזתה.

(ד) (1) ועדת השרים לא תכריז על חבר בני אדם כעל ארגון טרור לפי סעיף זה אם הכריזה הממשלה על אותו חבר בני אדם כארגון טרוריסטי לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור או אם הכריז שר הביטחון על אותו חבר בני אדם כהתאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 84(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום), בין לפני תחילתו של חוק זה ובין לאחריו.

(2) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכות הממשלה להכריז על חבר בני אדם כארגון טרוריסטי לפי סעיף 8 לפקודת מניעת טרור או מסמכות שר הביטחון להכריז על חבר בני אדם כהתאחדות בלתי מותרת לפי תקנה 84(א) לתקנות ההגנה (שעת חירום) גם אחרי הכרזה לפי סעיף זה.

3. (א) הממשלה תמנה ועדה מייעצת בת שלושה חברים, שהם: שופט בדימוס של בית המשפט המחוזי או של בית המשפט העליון והוא יהיה היושב ראש, ואדם בעל רקע ביטחוני הולם, שניהם לפי הצעת שר הביטחון ושר המשפטים, וחבר נוסף שהוא משפטן לפי הצעת היועץ המשפטי לממשלה (בחוק זה – הוועדה המייעצת).

⁶ ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 855.

⁷ ס"ח התשל"ח, עמ' 284.

(ב) הוועדה המייעצת תמליץ לוועדת השרים לגבי בקשה לביטול כאמור בסעיף 4, והיא רשאית לייעץ לוועדת השרים בכל ענין שהיא הביאה לפניו והנוגע לסמכויותיה לפי חוק זה.

4. (א) מי שהוכרו עליו לפי סעיף 2 שהוא ארגון טרור או שהוא אדם פעיל טרור וכן מי בקשה לביטול הכרזה והדיין בה שנפגע במישרין מהכרזה כאמור, רשאי להגיש בקשה לביטול ההכרזה לוועדה המייעצת, וכן להגיש בקשה נוספת אם התגלו עובדות חדשות או השתנו הנסיבות (בחוק זה – בקשה לביטול).

(ב) לא יודקק בית משפט, בהליך לפי חוק זה, לרבות בהליך פלילי שענינו ברור אישום בשל עבירה לפי חוק זה, לטענה שענינה בטלותה של ההכרזה שניתנה לפי סעיף 2.

(ג) הוועדה המייעצת תדון בבקשה לביטול ותביא את המלצתה לפני ועדת השרים, לאחר שנתנה למבקש הזדמנות להביא את טענותיו לפניו; מצאה הוועדה המייעצת שלא מתקיימים התנאים להכרזה לפי סעיף 2(א) תמליץ לוועדת השרים לכטל את ההכרזה.

(ד) ועדת השרים תדון בהמלצת הוועדה המייעצת, ותיתן את החלטתה בתוך מועד שייקבע.

5. הוועדה המייעצת תקיים, אחת לארבע שנים, ביקורת תקופתית על הכרזה לפי ביקורת תקופתית סעיף 2, ותבחן אם השתנו הנסיבות או התגלו עובדות חדשות ואם התנאים להכרזה לפי חוק זה עדיין מתקיימים; סברה הוועדה המייעצת כי יש מקום לדון מחדש בהכרזה, תביא את המלצותיה לפני ועדת השרים שתדון בהמלצות ותיתן את החלטתה בתוך מועד שייקבע; הביקורת התקופתית הראשונה תהיה בתום ארבע שנים ממועד פרסום ההכרזה לפי סעיף 2.

6. (א) ועדת השרים רשאית, ביזמתה או על פי המלצת הוועדה המייעצת כאמור בסעיפים 4 ו-5, לבטל הכרזה שנתנה לפי הוראות סעיף 2.

(ב) בהחלטה על ביטול הכרזה לפי סעיף זה תקבע ועדת השרים את מועד תחילתו של הביטול.

7. (א) הוועדה על הכרזה לפי סעיף 2 או על ביטול הכרזה לפי סעיף 4, תפורסם ברשומות. פרסום

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע דרכים נוספות להביא את דבר ההכרזה או הביטול, לפי הענין, לידיעת הציבור.

פרק ג': העבירות

8. (א) העושה פעולה ברכוש במטרה לאפשר, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, או לתגמל בעבור ביצוע של מעשה טרור או במטרה לאפשר, לקדם או לממן פעילות של ארגון טרור מוכרז או של ארגון טרור, דינו – מאסר עשר שנים או קנס פי עשרים מהקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין.

(ב) לענין סעיף קטן (א) –

(1) די שיוכח כי הפעולה נעשתה לאחת המטרות המפורטות בו אף אם לא יוכח לאיזו מטרה מביניהן;

(2) "במטרה" – לרבות תוך ראייה מראש לפחות את אחת האפשרויות המפורטות בו כאפשרות קרובה לוודאי;

(3) "לתגמל בעבור ביצוע של מעשה טרור" – אף אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את מעשה הטרור או התכוון לבצעו.

9. (א) העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שבע שנים או קנס פי עשרה מהקנס האמור בסעיף 61(א) לחוק העונשין –

איסור פעולה ברכוש טרור

(1) פעולה ברכוש שיש בה כדי לאפשר, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, או לתגמל בעבור ביצוע של מעשה טרור אף אם מקבל התגמול אינו מי שביצע את מעשה הטרור או התכוון לבצעו; לענין פסקה זו די שיוכח כי עושה הפעולה היה מודע לכך שמתקיימת אחת האפשרויות האמורות אף אם לא יוכח איזו מביניהן;

(2) פעולה ברכוש טרור או ברכוש שהוא תמורתו הישירה, או הרווח הישיר מרכוש טרור; לענין פסקה זו, "רכוש" – מקרקעין, מיטלטלין, כספים או זכויות;

(3) מעביר רכוש לארגון טרור מוכרז או לארגון טרור.

(ב) העושה פעולה ברכוש של אדם בהיותו מודע לכך שאותו אדם הוא פעיל טרור או שקיימת לגביו הכרזה לפי סעיף 2 כי הוא אדם פעיל טרור חזקה שעשה כן ביודעו שיש בפעולה כדי לאפשר, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, או לתגמל בעבור ביצוע של מעשה טרור, לפי הענין, אלא אם כן הביא ראיות לכך שלא ידע כאמור; התעורר ספק סביר שמא לא ידע והספק לא הוסר, יפעל הספק לטובתו.

(1) (ג) לענין סעיף זה לא יראו אדם כמי שנמנע מלברר את טיב ההתנהגות או את דבר אפשרות קיום הנסיבות לענין סעיף 20(ג1) לחוק העונשין, אם התקיימו כל אלה:

(א) עיכוב הפעולה לצורך בירור טיב ההתנהגות או קיום הנסיבות לפי הוראות סעיף 20(ג1) לחוק העונשין וכן לצורך דיווח לפני ביצוע הפעולה לפי הוראות סעיף 10, היה בו, בנסיבות הענין, כדי להכביד הכבדה של ממש על פעילותו העסקית;

(ב) בסמוך לאחר ביצוע הפעולה ברכוש דיווח על הפעולה ברכוש, לפי הוראות סעיף 10, ופעל לפי הנחיות המשטרה לגביה; השר לביטחון הפנים בהתייעצות עם שר המשפטים יקבע את המועד והדרך למתן הנחיות המשטרה.

(2) בפסקה (1), "דיווח על הפעולה ברכוש" ו"ופעל לפי הנחיות המשטרה" – לרבות מסירת הודעה לפי תקנה 84(א2) לתקנות ההגנה (שעת חירום) ופעולה גם לפי הוראות שניתנו לו לפי תקנה 84(ב2) (ג) ו-(ה) האמורה.

(1) (ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על סוגי פעולות ברכוש או על פעולה מסוימת, אשר לעשייתן ניתן מראש היתר מאת שר האוצר בהתייעצות עם שר הביטחון והשר לביטחון הפנים.

(2) הודעה על מתן היתר לפי סעיף זה המיועד לציבור בלתי מסוים תפורסם ברשומות.

(3) שר האוצר רשאי לקבוע דרכים נוספות להביא את דבר מתן ההיתר לידיעת הציבור.

10. (א) התבקש אדם לעשות פעולה ברכוש במהלך עסקיו או במילוי תפקידו, או בנסיבות שבהן היתה לו אפשרות של ממש לביצוע הפעולה והיה לאותו אדם חשד סביר שמתקיים אחד מהמפורטים בפסקאות (1) או (2), או עשה אדם פעולה ברכוש, והיה לו במועד עשיית הפעולה או בתוך שישה חודשים מהמועד האמור, חשד סביר כאמור, ידווח על כך למשטרת ישראל ולענין זה די שיוכח כי היה לו חשד סביר שמתקיים אחד מהמפורטים בפסקאות (1) או (2) אף אם לא יוכח איזה מביניהם –

(1) הרכוש הוא רכוש טרור כהגדרתו בפסקה (1) בהגדרה רכוש טרור או שהוא תמורתו הישירה או הרווח הישיר של רכוש טרור כאמור; לענין פסקה זו, "רכוש" – מקרקעין, מיטלטלין, כספים וזכויות;

(2) יש בפעולה כדי לאפשר, לקדם או לממן ביצוע של מעשה טרור, או לתגמל בעבור ביצוע של מעשה טרור.

חובת דיווח על פעולה ברכוש

(ב) חלה על אדם חובת דיווח לפי הוראות סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון רשאי הוא למסור את הדיווח לפי הוראות סעיף זה לרשות המוסמכת לפי סעיף 29 לחוק האמור.

(ג) דיווח כאמור בסעיף קטן (א) יכלול כל מידע הידוע למדווח והנוגע לענין, ויימסר סמוך ככל האפשר, בנסיבות הענין, למועד שבו היה לאותו אדם חשד סביר להניח כאמור באותו סעיף קטן.

(ד) דרכי הדיווח והמועדים לפי סעיף זה יהיו בהתאם לדרכי הדיווח והמועדים שנקבעו לפי סעיפים 6(ב) ו-7(ה) לחוק איסור הלבנת הון, אלא אם כן קבעו אחרת השרים האמורים באותם סעיפים, לאחר התייעצות כאמור באותם סעיפים.

(ה) לא מסר אדם דיווח לפי הוראות סעיף זה, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א3) לחוק העונשין.

(ו) הוראות סעיף זה לא יחולו על אדם שמסר הודעה לפי תקנה 84(א2) לתקנות ההגנה (שעת חירום).

11. (א) אי עשיית פעולה ברכוש, מחדל אחר או מעשה שנעשו בתום לב כדי להימנע מעבירה לפי פרק זה, דיווח, גילוי, אי גילוי שנעשו בתום לב לצורך קיום הוראות פרק זה, ופעולה בהתאם להנחיות המשטרה או להוראות שניתנו לפי תקנה 84(א2) לתקנות ההגנה (שעת חירום). אין בהם הפרה של חובות סודיות ונאמנות או של חובה אחרת לפי כל דין או הסכם, ומי שעשה או נמנע מעשייה כאמור, לא יישא באחריות פלילית, אזרחית או משמעתית בשל המעשה או המחדל; הוראות סעיף 24(ב) ו-7(ג) לחוק איסור הלבנת הון יחולו לענין מעשה או מחדל לפי סעיף קטן זה.

(ב) סעיף 25 לחוק איסור הלבנת הון יחול לענין גילוי ודיווח לפי הוראות פרק זה, בשינויים המחויבים.

פרק ד': חילוט רכוש לאחר הרשעה בהליך פלילי

12. הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 8 או 9 יצווה בית המשפט, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי נוסף על כל עונש יחולט רכוש הקשור לעבירה שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון.

13. לא נמצא רכוש כאמור בסעיף 12 למתן צו חילוט לפי אותו סעיף או למימוש צו החילוט במלואו, בשל מעשה שעשה הנידון שלא בתום לב, רשאי בית המשפט ליתן צו חילוט או לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של הנידון שהוא שווה ערך לרכוש הקשור לעבירה.

14. לא נמצא רכוש של הנידון למתן צו חילוט או למימוש צו חילוט לפי סעיף 13, רשאי בית המשפט ליתן צו חילוט או לצוות על מימושו של הצו מתוך רכוש של אדם אחר, אף אם אינו רכוש הקשור לעבירה, אם הנידון מימן את רכישתו או שהעבירו לאותו אדם בלא תמורה, במטרה למנוע את חילוט הרכוש לפי הסעיף האמור.

15. הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 8 או 9 רשאי בית המשפט לצוות על חילוט רכוש הקשור לעבירה, אף אם אינו נמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו של הנידון.

16. בקשת תובע לחלט רכוש לפי פרק זה, ופירוט הרכוש שאת חילוטו מבקשים או שוויו הרכוש שלגביו מבקשים צו חילוט, יצוינו בכתב האישום; התגלה רכוש נוסף שאת חילוטו מבקשים, רשאי תובע לתקן את כתב האישום בכל שלב של ההליכים עד למתן גזר הדין.

17. ההוכחה של העובדות והתנאים לצורך חילוט לפי פרק זה, לאחר הרשעה בהליך פלילי, תיעשה ברמה הנדרשת במשפט אזרחי.

העברת הדיון
בחילוט להליך
אזרחי וחילוט
במסגרת אותו
הליך

18. (א) ראה בית המשפט כי בירור הטענות ברבר החילוט עלול להקשות על המשך הדיון בהליך הפלילי, רשאי הוא, מטעמים שיירשמו, לקבוע שהדיון בחילוט יהיה בהליך אזרחי בבית משפט מחוזי.

(ב) חילוט רכוש בהליך אזרחי לאחר שהדיון הועבר, כאמור בסעיף קטן (א), מבית המשפט שהרשיע אדם בהליך פלילי, ייעשה לפי הוראות פרק זה, בשינויים המחויבים ולא יחולו הוראות פרק ו'.

19. סכום שוויו של רכוש המחולט בהתאם לצווי חילוט שניתנו לפי פרק זה, לא יעלה על שוויו של רכוש הקשור לעבירה שבקשר לביצועה ניתן הצו.

שווי הרכוש
המחולט

פרק ה': סייגים לחילוט רכוש לאחר הרשעה בהליך פלילי

20. (א) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש, כולו או חלקו, אף אם הוכחו העובדות והתנאים לחילוט רכוש לפי סעיפים 12, 13, 14 ו-15 במקרים המפורטים להלן: אחר

(1) בחילוט לפי סעיפים 12 ו-15 – אם התקיים אחד מאלה:

(א) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי רכש אותה לפני ביצוע העבירה שבקשר אליה התבקש החילוט, וכן הביא ראיות שלא ידע או לא הסכים, לפי הענין, לכך שהרכוש יהיה רכוש הקשור לעבירה כאמור; התעורר ספק שמא לא ידע או לא הסכים והספק לא הוסר, יפעל הספק לטובת הטוען לזכות;

(ב) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי רכש אותה אחרי ביצוע העבירה שבקשר אליה התבקש החילוט, וכן הוכיח כי עשה כן בתמורה ובתום לב;

(2) בחילוט לפי סעיף 13 – הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש;

(3) בחילוט לפי סעיף 14 – הטוען לזכות ברכוש אינו האדם שהנידון העביר אליו את הרכוש או מימן את רכישת זכותו ברכוש, הוא הוכיח את זכותו ברכוש וכן התקיים האמור בפסקאות משנה (א) או (ב), לפי הענין, של פסקה (1).

(ב) מצא בית המשפט כי אין לחלט חלק מהרכוש לפי הוראות סעיף קטן (א) בשל זכותו של טוען לזכות ברכוש, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף קטן (א) רישה, לחלט גם את אותו חלק מהרכוש, אם מצא כי מן הראוי לעשות כן, בכפוף להוראות להבטחת זכותו של הטוען לזכות ברכוש ולמניעת פגיעה בלתי סבירה בו ולהוראות בענין פיצויים בשל פגיעה סבירה בו.

(ג) בסעיף זה, "טוען לזכות ברכוש" – למעט הנידון.

21. בכפוף לאמור בסעיף 20(א)X1(א) בענין יצירת ספק, הוכחת הסייגים לחילוט לפי פרק זה וכן הסרת הספק תיעשה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי. הוכחת התקיימות הסייגים לחילוט

פרק ו': חילוט רכוש טרור בהליך אזרחי שלא בעקבות הליך פלילי לענין ארגון טרור או מעשה טרור שאין להם זיקה לישראל

22. בית משפט מחוזי רשאי, על פי בקשה של פרקליט מחוז, לצוות על חילוט רכוש בהליך אזרחי, בין אם הורשע או הואשם אדם בעבירה לפי חוק זה ובין אם לא, אם נוכח כי הרכוש הוא רכוש טרור שהוא אחד מאלה:

(1) לענין פסקה (1) להגדרה "רכוש טרור", הרכוש הוא של ארגון שהוכרו עליו לפי סעיף 2 שהוא ארגון טרור;

(2) לענין פסקאות (2) ו-(3) להגדרה "רכוש טרור", הרכוש קשור למעשה טרור שאין לו זיקה לישראל.

חילוט רכוש
בהליך אזרחי
שלא בעקבות
הליך פלילי או
שלא הועבר לאחר
הליך פלילי

23. (א) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש, כולו או חלקו, אף אם הוכחו העובדות והתנאים לחילוט רכוש לפי סעיף 22 במקרים המפורטים להלן:
רכוש שאין לחלטו בשל זכויות של אחר

(1) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי רכש אותה לפני שהרכוש היה לרכוש טרור, וכן הביא ראיות שלא ידע או לא הסכים, לפי הענין, לכך שהרכוש יהיה רכוש טרור כאמור; התעורר ספק שמא לא ידע או לא הסכים והספק לא הוסר, יפעל הספק לטובת הטוען לזכות;

(2) הטוען לזכות ברכוש הוכיח את זכותו ברכוש וכי רכש אותה אחרי שהרכוש היה לרכוש טרור וכן הוכיח כי עשה כן בתמורה ובתום לב.

(ב) מצא בית המשפט כי אין לחלט חלק מהרכוש לפי הוראות סעיף קטן (א) בשל זכותו של טוען לזכות ברכוש, רשאי הוא, על אף האמור בסעיף קטן (א) רישה, לחלט גם את אותו חלק מהרכוש, אם מצא כי מן הראוי לעשות כן, בכפוף להוראות להבטחת זכותו של הטוען לזכות ברכוש ולמניעת פגיעה בלתי סבירה בו ולהוראות בענין פיצויים בשל פגיעה סבירה בו.

24. ההוכחה של העובדות והתנאים לצורך חילוט לפי פרק זה תיעשה ברמה הנדרשת במשפט אזרחי.
הוכחת העובדות והתנאים הנדרשים לצורך חילוט

פרק ז': חילוט – הוראות כלליות

25. (א) הודעה על בקשת תובע לחלט רכוש תימסר לנידון, וכן לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבונו ולמי שיש לו טענה לזכות ברכוש (בחוק זה – טוען לזכות ברכוש), אם ניתן לאתרו בשקידה סבירה בנסיבות הענין.

(ב) בית משפט רשאי להורות על פרסום בקשה לחלט רכוש בעיתון או בדרך אחרת שיקבע; פרסום כאמור לא יפגע בזכותו של טוען לזכות ברכוש להגיש בקשה לתיקון או לביטול צו חילוט לפי סעיף 27.

(ג) לא יצווה בית המשפט על חילוט רכוש לפי הוראות חוק זה אלא לאחר שנתן לטוען לזכות ברכוש, אם הוא ידוע, הזדמנות להשמיע את טענותיו.

26. (א) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי חוק זה, שהוא בגדר מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי סעיף 22 לחוק ההוצאה לפועל, התשכ"ז-1967 (בחוק זה – חוק ההוצאה לפועל).
רכוש שאין לחלטו והבטחת אמצעי מחיה ומגורים

(ב) בית המשפט לא יצווה על חילוט רכוש לפי חוק זה אלא אם כן נוכח שלבעל הרכוש שיחולט ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים ומקום מגורים סביר.

27. (א) טוען לזכות ברכוש שחולט לפי חוק זה (בסעיף זה – המבקש), שלא הוזמן להשמיע את טענותיו לענין צו החילוט, רשאי לבקש מבית המשפט שציווה על החילוט לתקן או לבטל את הצו.
תיקון צו חילוט או ביטולו

(ב) בקשה לתיקון או לביטול צו חילוט תוגש בתוך שנתיים מיום מתן צו החילוט או בתוך מועד מאוחר יותר שיקבע בית המשפט, אם ראה שמן הצדק לעשות כן.

(ג) תיקן בית המשפט את צו החילוט או ביטל אותו – יצווה על החזרת הרכוש או חלקו למבקש, או תשלום תמורתו מאוצר המדינה למבקש אם לא ניתן להחזיר את הרכוש או אם הסכים המבקש לקבל את תמורתו; ציווה בית המשפט על תשלום תמורת הרכוש – יקבע בצו את סכום התשלום בהתאם לערכו של הרכוש בשוק החופשי ביום מתן צו החילוט או ביום מתן צו התשלום, לפי הגבוה שבהם; צו התשלום או הצו להחזרת רכוש יינתנו לא יאוחר משלושה חודשים מיום שהחליט בית המשפט לבטל את צו החילוט.

⁹ ס"ח התשכ"ז, עמ' 116.

(ד) תיקן בית המשפט את צו החילוט או ביטל אותו, רשאי הוא להורות שמי שניזוק בשל הצו יפוצה מאוצר המדינה.

(ה) צו החזרת רכוש או צו תשלום יבוצעו בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־60 ימים מיום נתינתם.

28. על החלטה בדבר מתן צו חילוט לפי חוק זה, תיקונו או ביטולו ועל כל החלטה במסגרת הדיון בבקשה למתן צו זמני, ניתן לערער, בתוך 30 ימים מיום שהודע למערער על מתן החלטה, בדרך שמערערים על החלטה בענין אזרחי, ואולם אם ניתנה החלטה בגור דין והוגש ערעור על פסק הדין, רשאי בית המשפט לשמוע גם ערעור בנוגע לצו החילוט; ערעור על החלטה בענין צו זמני יידון לפני שופט אחד.

29. סמכויות החיפוש והתפיסה לפי פקודת מעצר וחיפוש, יחולו, בכפוף להוראות חוק זה ובשינויים המחויבים, גם לענין רכוש שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי חוק זה.

30. לענין פרקים ד' עד ט', חזקה כי כל רכוש שנמצא בחזקתו, בשליטתו או בחשבוננו של הנידון, של ארגון טרור מוכרז, או של אדם שהוכרז עליו לפי סעיף 2 שהוא אדם פעיל טרור, הוא רכוש, אלא אם כן יוכח אחרת.

פרק ח': סעדים זמניים

סימן א': סעד זמני להבטחת חילוט

31. הוגש כתב אישום הכולל בקשה לחילוט או הוגשה בקשה לחילוט בהליך אזרחי, רשאי בית המשפט, על פי בקשה של פרקליט מחוז, ליתן צו זמני, בדבר מתן ערבויות מטעם הנאשם או אדם אחר המחזיק ברכוש, צו מניעה, צו עיקול, צו לתפיסת רכוש או הוראות אחרות, לרבות הוראות לאפוטרופוס הכללי או לאדם אחר בדבר ניהול זמני של הרכוש (בחוק זה – צו זמני); בסימן זה, "בית המשפט" – בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום או שאליו יוגש כתב האישום או בית המשפט שאליו הוגשה או שאליו תוגש הבקשה לחילוט בהליך אזרחי, לפי הענין.

32. בית משפט רשאי ליתן צו זמני לפי הוראות סימן זה אם נוכח כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עילת חילוט וכי אי מתן הצו יכביד על מימוש החילוט; לענין זה, "עילת חילוט" – העובדות והתנאים הנדרשים כדי לחלט רכוש לפי פרקים ד' או ו', בכפוף לסייגים לחילוט רכוש לפי פרקים ה' או ו'.

33. (א) בית המשפט רשאי ליתן צו זמני לפי הוראות סימן זה אף בטרם הוגש כתב אישום או בטרם הוגשה בקשה לחילוט בהליך אזרחי, לפי הענין, על פי בקשה של פרקליט מחוז, אם נוכח כי יש יסוד סביר להניח שהרכוש שלגביו מבקשים את הצו עלול להיעלם או שעלולים לעשות בו פעולות שימנעו את מימוש החילוט.

(ב) צו זמני שניתן לפני הגשת כתב אישום יפקע אם לא הוגש כתב האישום בתוך שישה חודשים מיום שניתן הצו; בית המשפט רשאי להאריך תקופה זו לתקופות נוספות שלא יעלו על שלושה חודשים, ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על שנה מיום מתן הצו; על אף הוראות סעיף קטן זה, רשאי שופט של בית המשפט העליון לצוות על הארכת תקופת תוקפו של צו זמני, מעת לעת, לתקופה שלא תעלה על שלושה חודשים בכל פעם.

(ג) צו זמני שניתן לפני הגשת בקשה לחילוט אזרחי יפקע אם לא הוגשה הבקשה בתוך שלוש שנים מיום שניתן הצו אלא אם כן הגיש טוען לזכות ברכוש בקשה לביטול הצו או לשינויו; הוגשה בקשה כאמור יקיים בית המשפט דיון במעמד הצדדים והנטל להראות כי מתקיימים התנאים למתן צו זמני לפי הוראות סימן זה יהיה על מי שביקש את הוצאת הצו.

(ד) ניתן צו זמני לפי סעיף זה ובתוך תקופת, תוקפו הוגש כתב אישום או הוגשה בקשה לחילוט בהליך אזרחי, יפקע, הצו הזמני בתום עשרה ימים ממועד הגשת כתב האישום או הבקשה, לפי הענין, אם לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה האמורה, בקשה למתן צו זמני לפי סעיף 31.

סימן ב': סעד זמני לסיכול מעשה טרור שאין לו זיקה לישראל

34. (א) בית המשפט המחוזי רשאי ליתן צו זמני לפי סימן זה אף אם לא הוגשו כתב אישום או בקשה לחילוט אזרחי, אם שוכנע כי מתן הצו דרוש לשם סיכול של מעשה טרור שאין לו זיקה לישראל.

(ב) צו זמני שניתן לפי סעיף קטן (א) יפקע בתוך שלוש שנים מיום שניתן הצו אלא אם כן הגיש טוען לזכות ברכוש בקשה לביטול הצו או לשינויו; הוגשה בקשה כאמור יקיים בית המשפט דיון במעמד הצדדים והנטל יהיה על מי שביקש את הוצאת הצו להראות כי מתקיימים התנאים למתן צו זמני לפי הוראות סעיף זה.

(ג) בית המשפט העליון רשאי להאריך צו זמני שניתן לפי סעיף קטן (ב) לתקופות נוספות שלא יעלו על שנה בכל פעם, אם שוכנע כי הצו דרוש לשם סיכול של מעשה טרור כאמור בסעיף קטן (א).

35. (א) בדיון בבקשה למתן צו זמני לפי סימן זה, רשאי בית המשפט לסטות מדיני הראיות ראיות חסויות מטעמים שיירשמו, ולקבל ראיה אף שלא בנוכחות טוען לזכות ברכוש או בא כוחו או בלי לגלותה להם, אם אחרי שעיין בראיה או שמע טענות שוכנע כי גילוי הראיה עלול לפגוע בביטחון המדינה או לפגוע פגיעה ביחסי החוץ שלה וכי אי גילוייה עדיף על פני גילוייה לשם עשיית צדק (להלן – ראיות חסויות); בית המשפט רשאי, בטרם יקבל החלטה לפי סעיף זה לעיין בראיה או לשמוע הסברים שלא בנוכחות שאר בעלי הדין ובאי כוחם.

(ב) החליט בית המשפט לקבל ראיות חסויות, יורה על העברת תמצית של הראיות החסויות, ככל שניתן לעשות כן בלי לפגוע בביטחון המדינה או ביחסי החוץ שלה, לטוען לזכות ברכוש או לבא כוחו.

(ג) דיון לפי סעיף זה יתקיים בדלתיים סגורות אלא אם כן קבע בית המשפט הוראה אחרת לענין זה.

סימן ג': הוראות כלליות לענין סעדים זמניים

36. בית המשפט רשאי ליתן צו זמני לפי פרק זה במעמד צד אחד, אם נוכח שיש חשש לעשיית פעולה מיידית ברכוש, וכי קיום דיון במעמד הצדדים יסכל את מטרת הצו; תוקפו של צו זמני, שניתן במעמד צד אחד, לא יעלה על עשרה ימים, והבקשה תישמע במעמד הצדדים בהקדם האפשרי ובתוך תקופת תוקפו של הצו; בית המשפט רשאי, מנימוקים שיירשמו, להאריך את תוקפו של צו זמני שניתן במעמד צד אחד לתקופות נוספות ובלבד שהתקופה הכוללת לא תעלה על 30 ימים מיום מתן הצו.

37. (א) בדיון בבקשה למתן צו זמני לפי הוראות פרק זה, למעט בקשה למתן צו זמני במעמד צד אחד לפי סעיף 36, יחולו הוראות סעיפים 20, 23 ו-25.

(ב) הוראות סעיף 26 יחולו על כל בקשה למתן צו זמני לפי הוראות פרק זה.

38. החליט בית המשפט ליתן צו זמני לפי פרק זה, יקבע את סוג הצו, היקפו, תנאיו ומשך תוקפו, והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרת הצו הזמני.

39. נתן בית המשפט צו זמני, לפי פרק זה, רשאי בית המשפט להורות שמי שניזוק בשל צו פיצויים כאמור יפוצה מאוצר המדינה.

40. בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו זמני שנתן אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו לאחר מתן הצו הזמני.

פרק ט': תפיסה מינהלית של רכוש טרור לענין ארגון טרור או מעשה טרור שאין להם זיקה לישראל

תפיסה מינהלית
של רכוש טרור

41. (א) שר הביטחון או עובד משרד הביטחון בדרגת ראש אגף לפחות ששר הביטחון הסמיכו לענין זה (להלן – עובד מוסמך של משרד הביטחון), רשאי להורות על תפיסת רכוש טרור כמשמעותו בסעיף 22, אם נוכח שיש חשש לעשיית פעולה מיידית ברכוש שתכשיל את חילוטו או שתפיסתו דרושה כדי לסכל מעשה טרור שאין לו זיקה לישראל.

(ב) הוכח להנחת דעתו של שר הביטחון כי רכוש טרור שיש עילה לתפיסתו לפי סעיף קטן (א) מעורב ברכוש אחר ולא ניתן בנסיבות הענין לזהותו או להפרידו, רשאי הוא להורות גם על תפיסתו של הרכוש האחר.

(ג) הודעה על תפיסה לפי סעיף זה תומצא לטוען לזכות ברכוש, אם ניתן לאתרו בשקירה סבירה בנסיבות הענין.

תפיסת הרכוש

42. (א) תפיסה לפי פרק זה יכול שתבוצע על ידי שוטר, פקיד מכס שהוסמך לכך על ידי מנהל אגף המכס והבלו או עובד ציבור אחר שהוסמך לכך על ידי ראש הממשלה או שר הביטחון, ויהיו נתונות להם לשם כך סמכויות כמפורט להלן:

(1) לשוטר – הסמכויות הנתונות לו בפקודת מעצר וחיפוש;

(2) לעובד ציבור – סמכויות הנתונות לשוטר בפקודת מעצר וחיפוש לשם ביצוע תפיסה;

(3) לפקיד מכס – סמכויות לפי סעיפים 177, 174 ו-184 לפקודת המכס³⁹ ולענין זה יראו רכוש החשוד כרכוש שלגביו חלה הוראת תפיסה, כטובין שיבואם או יצואם נאסר.

(ב) נוכח מי שמבצע תפיסה לפי סעיף קטן (א), בעת ביצוע התפיסה, כי הרכוש שיש לתפסו מעורב ברכוש אחר ולא ניתן בנסיבות הענין לזהותו או להפרידו וכן לא ניתן בנסיבות הענין לקבל הוראה לגבי תפיסת הרכוש האחר משר הביטחון כאמור בסעיף 41, רשאי הוא לתפוס גם את הרכוש האחר; הודעה על תפיסה לפי סעיף קטן זה תימסר לשר הביטחון בתוך 72 שעות ממועד ביצוע התפיסה והשר רשאי להורות על ביטול התפיסה כולה או חלקה.

43. (א) אין להורות על תפיסה ואין לתפוס רכוש לפי פרק זה, שהוא בגדר מיטלטלין שאינם ניתנים לעיקול לפי סעיף 22 לחוק ההוצאה לפועל.

רכוש שאין לתפסו
לשם הבטחת
אמצעי מחיה

(ב) שר הביטחון או עובד משרד הביטחון לא ייתן הוראה לתפוס רכוש לפי פרק זה, אלא אם כן נוכח שלבעל הרכוש ולבני משפחתו הגרים עמו יהיו אמצעי מחיה סבירים.

44. נתפס רכוש בתפיסה מינהלית ולא הוגשה בקשה לחילוטו או למתן צו זמני לגביו לפי חוק זה בתוך 21 ימים מיום תפיסתו, תפקע התפיסה והרכוש יוחזר.

פקיעה של תפיסה
מינהלית

45. לענין פרקים ח' ו-ט' – חוקה כי רכוש של ארגון טרור מוכרז לפי פסקה (ו) להגדרה "ארגון טרור מוכרז", רכוש המשמש או המיועד לשמש את פעילותו של ארגון כאמור או רכוש המאפשר את פעילותו, הוא רכוש שתפיסתו או מתן צו זמני לגביו דרושים כדי לסכל מעשה טרור אלא אם כן הוכח אחרת.

חוקה בדבר רכוש
של ארגון טרור

46. סמכותו של שר הביטחון לפי סעיפים 41(ב) ו-42 אינה ניתנת לאצילה.

איסור אצילה

³⁹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

פרק י': הוראות שונות

47. (א) שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו לרבות בדבר סדרי דין בענין עתירה נגד החלטות ועדת השרים והוועדה המייעצת בענין בקשה לצו חילוט בהליך פלילי או אזרחי, הליכים לשמיעת התנגדויות לחילוט, בקשה למתן סעדים לשמירת רכוש, סעדים זמניים, עיון חוזר, ערעור, וכן בדבר הדרכים למימוש החילוט, לניהול הנכסים ולמתן הודעות לטוענים לזכות ברכוש; תקנות לענין פרק ט' ייקבעו בהתייעצות עם שר הביטחון ועם השר לביטחון הפנים.

(ב) שר המשפטים יקבע בתקנות הוראות בענינים אלה:

(1) (א) הפרטים שייכללו בהכרזה של ועדת השרים לפי סעיף 2;

(ב) דרכים ומועדים להמצאה למי שהוכרז עליו, ולמי שחלה עליו חובת דיווח לפי הוראות סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון;

(ג) פרסום רשימה מרוכזת של ארגוני טרור מוכרזים ושל מי שהוכרז כאדם שהוא פעיל טרור וערכו, ודרכי פרסומה;

(2) תקנות לפי פסקה (1) ייקבעו בהסכמת ראש הממשלה;

(3) (א) הדרך והמועד להגשת בקשה לביטול הכרזה של ועדת השרים, המועד למתן המלצות הוועדה המייעצת ולמתן החלטות ועדת השרים, וכן אופן קיום הביקורת התקופתית על הכרזות ועדת השרים;

(ב) סדרי הדיון והראיות בדיון בבקשה בוועדה המייעצת, לרבות לענין דרכי הגשת ראיות וחקירת עדים, הגשת ראיות חסויות והצגת תמציתן בפני המבקש, ולענין ייצוג המבקש בפני הוועדה המייעצת.

48. (א) הסמכויות הנתונות לנגיד בנק ישראל ולשר להוציא צווים לשם אכיפתו של חוק איסור הלבנת הון כאמור בסעיף 7 לאותו חוק יהיו נתונות להם גם לשם אכיפתו של חוק זה.

תחולת הוראות חוק איסור הלבנת הון

(ב) דיווחים שיתקבלו לפי חוק זה ברשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור יישמרו במאגר המידע שהוקם לפי סעיף 28 לחוק איסור הלבנת הון; העברת מידע שהתקבל לפי חוק זה או לצורך אכיפתו של חוק זה, ממאגר המידע, תיעשה לפי הוראות חוק איסור הלבנת הון; הוראות סעיף 31 לחוק איסור הלבנת הון שענינן חובת סודיות ואיסור גילוי מידע ושימוש בו שלא לפי הוראות חוק איסור הלבנת הון יחולו גם על אדם שהגיע אליו מידע שהתקבל לפי חוק זה.

(ג) אחראי למילוי חובות בתאגיד בנקאי ובכל גוף המנוי בתוספת השלישית לחוק איסור הלבנת הון, שמונה לפי סעיף 8 לחוק האמור יפעל גם לקיום החובות שיוטלו בצווים לפי סעיף קטן (א), על התאגיד או הגוף האמור, ולהדרכת העובדים לקיום החובות כאמור ולפיקוח על מילוין.

(ד) המפקחים שמונו לפי סעיף 11 ויד לחוק איסור הלבנת הון, יפקחו גם על ביצוע הוראות צווים לפי סעיף קטן (א), שענינן חובות תאגיד בנקאי וכל גוף המנוי בתוספת השלישית לחוק האמור, ולשם כך יהיו נתונות להם הסמכויות שלפי החוק האמור ויחולו הוראות פרק 27 לחוק האמור.

(ה) הוראות סעיף 14 לחוק איסור הלבנת הון הקובעות עיצום כספי על הפרת הוראות לפי החוק האמור יחולו גם לענין הפרת הוראות צווים לפי סעיף קטן (א); הסמכויות הנתונות לוועדה להטלת עיצום כספי שהוקמה לפי סעיף 13 לחוק איסור הלבנת הון יהיו נתונות לה גם לגבי מי שהפר את הוראות הצווים האמורים ולענין עיצום כספי יחולו ההוראות לפי פרק ה' לחוק האמור.

(ו) הוטל עיצום כספי לפי סעיף זה והוא שולם, לא יוגש כתב אישום לפי סעיף 10 בשל אותו מעשה שבשלו הוטל העיצום הכספי.

(ז) על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראות צו לפי סעיף קטן (א), לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד, אף אם מהווה המעשה הפרה גם של צו לפי חוק איסור הלבנת הון.

49. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין, לרבות תקנות ההגנה (שעת חירום) ופקודת מניעת טרור, ולא לגרוע מהן.

50. בחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000¹⁰ – תיקון חוק איסור הלבנת הון – מס' 4

(1) בסעיף 1, אחרי ההגדרה "חבר בורסה" יבוא:

"חוק איסור מימון טרור" – חוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005;

(2) בסעיף 28, אחרי "לפי חוק זה" יבוא "ולפי חוק איסור מימון טרור";

(3) בסעיף 29 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "באישור הממשלה" יבוא: "באישור הממשלה; שמה של הרשות המוסמכת יהיה הרשות לאיסור הלבנת הון ומימון טרור";

(ב) בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא "וחוק איסור מימון טרור";

(4) בסעיף 30 –

(א) בסעיף קטן (ב), בפסקה (1), אחרי "לצורך ביצוע חוק זה" יבוא "וחוק איסור מימון טרור";

(ב) בסעיף קטן (ג), אחרי "פעילות של ארגוני טרור" יבוא "וארגוני טרור מוכרזים, של מעשי טרור ושל מימון ארגונים או מעשים כאמור";

(ג) בסעיף קטן (ה), אחרי "לפי חוק זה" יבוא "ולפי חוק איסור מימון טרור" ואחרי "או המלחמה בארגוני טרור" יבוא "בארגוני טרור מוכרזים ובמעשי טרור";

(ד) בסעיף קטן (ו), אחרי "לצורך ביצוע חוק זה" יבוא "וחוק איסור מימון טרור" ואחרי "בעבירה כאמור בסעיף 2" יבוא "או לרכוש טרור";

(ה) בסעיף קטן (ז), אחרי "ביצעו של חוק זה" יבוא "וחוק איסור מימון טרור" ובמקום "או לשם המלחמה בארגוני טרור" יבוא "או לשם המלחמה בארגוני טרור, בארגוני טרור מוכרזים ובמעשי טרור";

(ו) בסעיף קטן (ח), אחרי "של חוק זה" יבוא "או חוק איסור מימון טרור";

(ז) אחרי סעיף קטן (ט) יבוא:

"(י) בסעיף זה, "ארגון טרור", "ארגון טרור מוכרז", "מעשה טרור" ו"רכוש טרור" – כהגדרתם בחוק איסור מימון טרור";

(5) בסעיף 31(א), אחרי "חוק זה" יבוא "ושל חוק איסור מימון טרור";

(6) בסעיף 31(א)(1), אחרי "לפי פרק ג" יבוא "ולפי צווים שהוצאו מכוח סעיף 48(א) לחוק איסור מימון טרור";

(7) בתוספת הראשונה, בפרט (18), אחרי "1945" יבוא "לפי סעיפים 8 ו-9 לחוק איסור מימון טרור".

¹⁰ ס"ח התש"ס, עמ' 239; התשס"ד, עמ' 92.

51. בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996¹¹, בסעיף 35(ב) –
 (1) בפסקה (4), במקום "(1) עד (4)" יבוא "(1) עד (5)";
 (2) אחרי פסקה (4) יבוא:
 "(5) סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005."
52. בחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981¹², בסעיף 17, בפסקה (4), בסופה יבוא:
 "(ט) סעיף 8 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005."
53. בחוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח-1998¹³, בתוספת השניה –
 (1) אחרי פרט ג' המתחיל במילים "עבירות לפי סעיפים 2, 3 ו-4" יבוא:
 "1ג. עבירות לפי סעיפים 8 ו-9 לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2005";
 (2) פרט ג' המתחיל במילים "העבירות האלה לפי חוק העונשין", יהיה פרט "2ג", ובו ברישה, במקום "לפעילות טרור" יבוא "למעשה טרור כהגדרתו בחוק איסור מימון טרור, התשס"ה-2004 (בתוספת זו – מעשה טרור)";
 (3) בפרט ו', במקום "לפעילות טרור" יבוא "למעשה טרור";
 (4) בפרט ט', במקום "לפעילות טרור" יבוא "למעשה טרור".
54. תחילתו של חוק זה באחד לחודש שלאחר תום שישה חודשים מיום פרסומו.

תחילה

ציפי לבני
 ממלאת מקום שר המשפטים

אריאל שרון
 ראש הממשלה

ראובן ריבלין
 יושב ראש הכנסת

משה קצב
 נשיא המדינה

¹¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 338; התשס"ד, עמ' 24.

¹² ס"ח התשמ"א, עמ' 332; התשס"ד, עמ' 483.

¹³ ס"ח התשנ"ח, עמ' 356; התשס"ג, עמ' 508.

